

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Sîrbu Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 mai 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Sîrbu Nicolae xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță:31.12.2019 – 04.05.2020;

Instanța de apel:21.05.2020 – 01.07.2020;

Instanța de recurs:03.09.2020 – 25.11.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 04 mai 2020, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul Sîrbu Nicolae xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.190 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.190 alin.(1) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sîrbu Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Sîrbu Nicolae, în beneficiul părții vătămate Țîu Andrian, paguba materială nerecuperată în mărime de 4 128 lei.

S-a dispus încasarea de la Sîrbu Nicolae, în beneficiul părții vătămate Culin Petru, paguba materială nerecuperată în mărime de 7 718,68 lei.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive;

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că Sîrbu Nicolae, dându-și seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, alcătuind în acest sens un plan criminal bine determinat. În acest sens, a plasat un anunț prin intermediul rețelei de socializare "Facebook", precum că prestează servicii de angajare a persoanelor fizice la lucru peste hotarele țării, indicând numărul de contact. Ulterior, Sîrbu Nicolae, fiind contactat telefonic de către cet. Țîu Andrian, l-a convins și l-a asigurat că are posibilitatea de a o angaja pe cet. Cristenco Nina la lucru oficial în Suedia și că pentru deschiderea vizei este necesar de a-i achita suma de 200 euro. La data de 30.06.2019, aproximativ orele 17.00, fiind dus în eroare, Țîu Andrian în apropierea localului "Star Kebab" situat pe str. xxxxx, mun. xxxxxx, i-a transmis lui Sîrbu Nicolae, pentru serviciile de angajare la lucru peste hotarele țării a cet. Cristenco Nina suma de 200 euro, care conform cursului oficial de schimb al BNM la data respectivă constituia 4 128 lei. După dobândirea ilicită a mijloacelor financiare, Sîrbu Nicolae, a însușit banii menționați, cauzându-i părții vătămate daune în proporții considerabile.

Tot el, Sîrbu Nicolae, continuându-și acțiunile criminale, dându-și seama de gradul și caracterul prejudiciabil al faptelor sale și admitând în mod conștient survenirea acestora, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, alcătuind în acest sens un plan criminal bine determinat, a plasat un anunț prin intermediul rețelei de socializare "Facebook", precum că prestează servicii de angajare a persoanelor fizice la lucru peste hotarele țării, indicând numărul de contact.

Ulterior, Sîrbu Nicolae, fiind contactat telefonic de către cet. Culin Petru l-a convins și asigurat că are posibilitatea de a-l angaja la lucru oficial în Danemarca pe el și pe cet. Rabiciuc Vladimir și că pentru deschiderea vizei este necesar de a-i achita suma de 200 euro, pentru fiecare. La data de 08.11.2019, aproximativ orele 10:00, fiind dus în eroare Culin Petru în apropierea magazinului "Green Hills" situat pe str. Alecu Russo 28, mun. Chișinău, i-a transmis lui Sîrbu Nicolae, pentru serviciile de

angajare la lucru peste hotare, a lui și a cet. Rabiciuc Vladimir suma de 400 euro, care conform cursului oficial de schimb al BNM la data respectivă constituia 7 718,68 lei.

Acțiunile inculpatului Sîrbu Nicolae, au fost încadrate de instanța de fond în baza art.190 alin.(1); art.190 alin.(1) din Codul penal, după indicii calificativi - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, care a produs daune considerabile*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Cornelia Gorencu în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei în privința lui Sîrbu Nicolae, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu stabilirea lui Sîrbu Nicolae a unei pedepse mai blânde.

3.1 În argumentarea apelului declarat, apărătorul a invocat următoarele:

- instanța de fond nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, stabilind o pedeapsă prea aspră, ceea ce denotă ineficiența condamnării inculpatului la o pedeapsă penală și condiționează ilegalitatea sentinței instanței de fond;

- la individualizarea pedepsei, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, menționează că instanța nu a respectat toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și individualizate, fapt ce constituie temei de casare a sentinței.

- la aplicarea pedepsei inculpatului cu închisoare pe termen definitiv de 2 ani 6 luni, instanța de fond nu a dat o deplină eficiență prevederilor prevăzute de art. art. 61, 75 din Cod penal. Pedeapsa stabilită de instanța de fond cu închisoare pe termen de 2 ani 6 luni nu este una echitabilă în raport cu faptele comise, personalitatea inculpatului și circumstanțele atenuante existente pe cauza penală nominalizată, în privința acestuia fiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde;

- instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele comise, a semnat și depus cerere privind examinarea cauzei penale în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, cauza fiind examinată în procedură simplificată, se căiește sincer în cele săvârșite, a conștientizează pericolul social al faptelor comise precum și urmările acestor fapte; inculpatul în ședința de judecată a făcut declarații și a explicat motivul săvârșirii infracțiunilor, și anume necesitatea de bani; inculpatul dorește să restituie prejudiciul cauzat prin infracțiune. Și-a cerut scuze de la părțile vătămate; infracțiunea incriminată face parte din categoria celor ușoare; urmări grave pe cauză nu au survenit; inculpatul are domiciliu în mun. Chișinău, P. Zadnipro 7/4, ap.184.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Sîrbu Nicolae de săvârșirea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel a considerat nefondate motivele invocate de partea apărării cu referire la dezacordul cu individualizarea pedepsei penale, reținând că prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, care conform art.16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție directă, de persoana inculpatului, care a acceptat probele administrate în cadrul urmăririi penale, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, a relatat instanța de apel că, temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege - nu se constată, or toate circumstanțele cauzei au fost luate în considerație de către prima instanță la stabilirea pedepsei, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitei de pedeapsă cu închisoare prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat.

Mai mult, instanța de apel a reținut, că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior inculpatul a fost atras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor de escrocherie, însă, nu și-a făcut concluzii de rigoare, săvârșind în perioada de probă alte infracțiuni de escrocherie, astfel încât doar pedeapsa închisorii cu executarea reală va asigura atingerea scopurilor pedepsei penale prevăzute la art.61 Cod penal.

Referitor la alegațiile apărătorului expuse în cererea de apel, referitor la faptul că inculpatul dorește să restituie prejudiciul cauzat prin infracțiune, și-a cerut scuze de la partea vătămată, instanța de apel a menționat că până la moment inculpatul nu a restituit părților vătămate nici o parte din pagubă.

Potrivit declarațiilor părții vătămate Culin Petru, acesta a fost lipsit de către inculpat de suma de 400 euro, acest prejudiciu nu a fost restituit și solicită de a fi încasați banii de la Sîrbu Nicolae.

La fel, potrivit declarațiilor date în cadrul instanței de apel de către partea

vătămată Țîu Andrian, a menționat că i-a fost cauzat prejudiciu în sumă de 200 euro care nu i-au fost restituiți și solicită de a fi încasați banii de la inculpat.

Prin urmare, ținând cont de faptul că mărimea prejudiciului material cauzat părților vătămate Culin Petru și Țîu Andrian a fost stabilită cu certitudine, nu a fost negată nici de inculpat, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a încasat sumele respective din contul inculpatului Sîrbu Nicolae cu titlu de pagubă materială.

5. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de fond, a declarat recurs ordinar avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Sîrbu Nicolae să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului partea apărării a menționat că, soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, faptul că are la întreținere doi copii minori și mama învârstă. La stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3. al prezentei decizii.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică,

dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs invocă, de fapt, numai dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, temei de recurs prevăzut de pct.10) potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal se va expune în privința temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Dabija Stanislav, întrucât celelalte temei de casare nominalizate în recurs nu a fost motivat de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Astfel, Colegiul penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, urmează să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la criticele avansate în privința modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia, Colegiul penal reține că, pedeapsa stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(1) și art.190 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare

Pe de altă parte, în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja raționamentele care au stat la baza respingerii solicitării părții apărării de a-i stabili inculpatului o pedeapsă cu suspendarea condiționată a acesteia.

Așadar, din partea descriptivă a deciziei instanței de apel, se constată că instanța a dezbătut prin mai multe argumente criticele apelantului ce vizau pedeapsa aplicată inculpatului, circumstanțele atenuante sau agravante ce au influențat asupra operațiunii de individualizare a pedepsei, totodată decizia cuprinde și temeiurile de respingere a solicitării părții apărării privind stabilirea unei pedepse neprivative de libertate.

Colegiul penal consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art.61 Cod penal, care îl va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

În acest context, Colegiul penal respinge argumentele invocate de către recurent, or, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Sîrbu Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Sîrbu Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe Sîrbu Nicolae xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 24 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena